

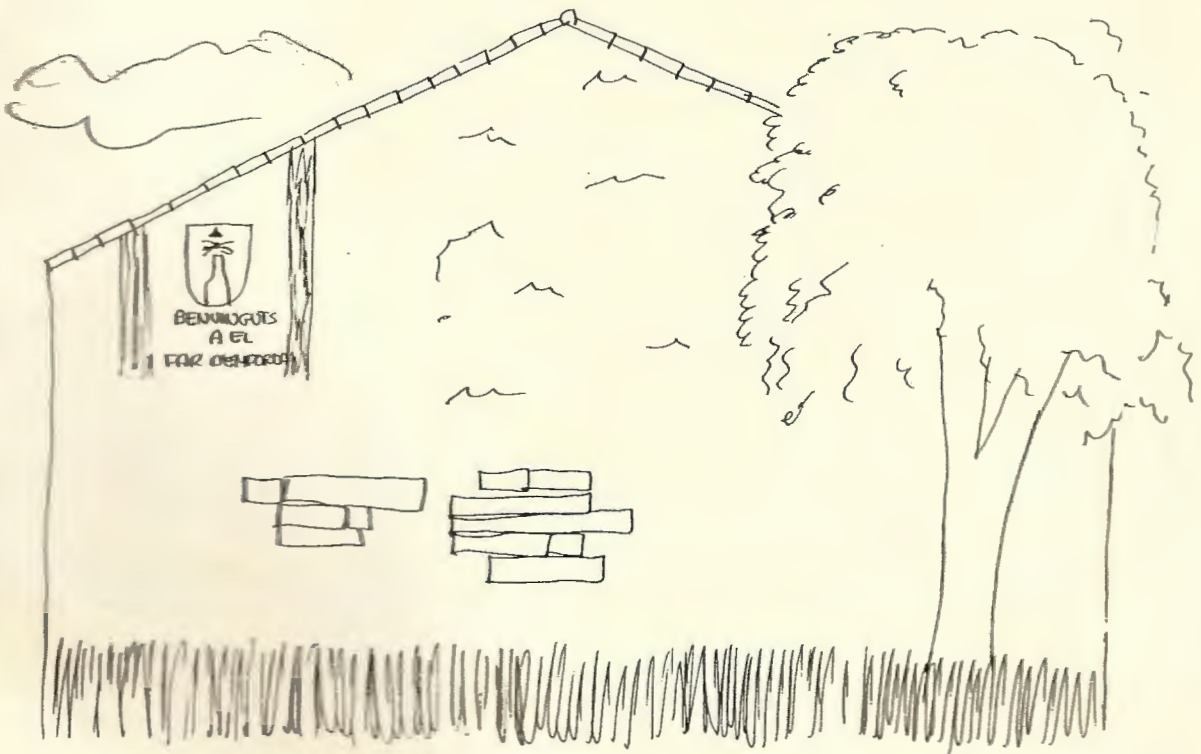
"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDÀ

Núm. 16 NOVEMBRE 1999 • Preu 300 pts.

Esther

Xènia Semis Many.

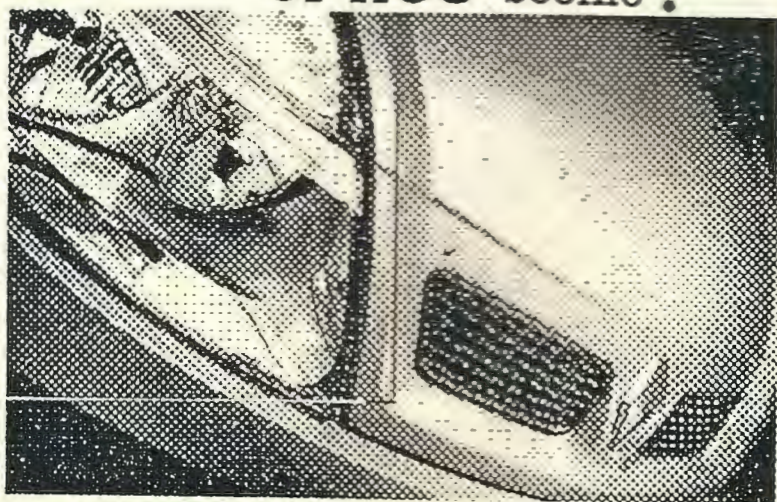

Coll-verd
PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

**Encara no has vist
el nou scènic ?**

**GARATGE
ULTONIA, S.L.**

Ronda Sud, 21 - Tel. 972.67.30.08 - Fax 972.67.38.80 - FIGUERES

"FARUS"

Redactors

Sílvia Arnall
Anna Bardera
Cristina Bayés
Sara Bayés
Miquel Coll
Fina Company
Jordi Company
Mª Àngels Gamundi
Judith Jofre
Esther Palomeras
Ermengol Salip
Josep Mª Teixidor

Entrevistes fetes per

Blai Carbonell
Remei Ibáñez
Cristina Reixach
Xènia Sèmis
Cristina Vidal
Enric Vidal

Dibuixos de

Cristina
Marc
Quim
Rubén
Víctor
Xènia

i a més...

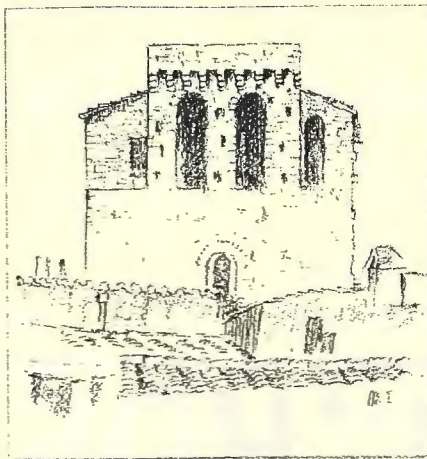
La Comissió de festes
L'escola

Edita

Grup de Joves "ATALAIA"

Imprimeix

Copisteria ESTEVE

Què tal lectors i lectores?

Diuen que amb l'arribada de la festa major d'hivern, Sant Martí, ens porta, més tard o més d'hora, l'estiuet. Des de fa uns anys, el nostre poble sembla que gaudeix també d'un estiuet ben particular. Ens referim a la revifalla cultural i social que el poble ha experimentat en poc temps. Tenim una comissió de festes molt ben organitzada que prepara amb tota cura els actes lúdics i les festes, una associació juvenil que s'encarrega d'organitzar petits actes culturals, entre els quals es troba la publicació d'aquesta revista, un casal a l'estiu que no té res a envejar dels pobles dels voltants, una mainada amb moltes ganes de col.laborar i passar-s'ho bé, una escola que està en procés de renovació i millora, un ajuntament que col.labora amb activitats de tota mena,... i molta gent disposada a ajudar i participar on calgui. Hi ha pobles que tot i ser més grans que El Far no disposen de tants recursos ni serveis com nosaltres i això és d'agrair. Tot i aquesta bona disposició per part de tothom, però, cal seguir treballant per millorar encara moltes coses que tenim pendents.

Aquesta vegada podreu observar alguns canvis a la nostra revista respecte els números anteriors: la compaginació i el format són lleugerament diferents. Diuen que el canvi és sempre signe de millora. Així ho esperem!

Només ens queda desitjar-vos que passeu una bona festa major i gaudiu de tots els actes que s'han preparat. A reveure!

SILVIA MAYOLAS RICART

CA L'HOSTALERA

C/VILASACRA Nº 2 • 17469 EL FAR D'EMPORDÀ – GIRONA • TEL. 972 67 28 80

LES

QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

SUMARI

* Agenda	pàg. 6
* La Costura o l'Art del Cosir	pàg. 8
* Història dun poble imaginari	pàg. 10
* Les postals d'El Far	pàg. 11
* Perquè Internet?	pàg. 13
* El Casal d'El Far a Internet	pàg. 14
* Plantes Medicinals de la nostra comarca	pàg. 15
* Un mercat diferent???	pàg. 17
* Independentisme no vol dir terrorisme	pàg. 18
* Programa de Festa Major	pàg. 20
* La nostra escola	pàg. 24
* Posa flors i plantes a la teva vida	pàg. 26
* Amb un llibre mai...	pàg. 29
* Entrevistem a la Quimeta Argelés	pàg. 31
* Entrevistem a Joan Farreró	pàg. 32
* L'hereu i la pubilla: recordem vells temps	pàg. 33
* Cuina de Festa Major	pàg. 34
* El menys comú dels sentits...	pàg. 35
* Eleccions Municipals	pàg. 36
* Moviments demogràfics	pàg. 38
* El castellano viejo	pàg. 40
* Solucions als passatempers anteriors	pàg. 42

Ha arribat la tardor i amb ella la Festa Major de Sant Martí al nostre poble. Gaudirem de sardanes, ball al Local Social, concurs de coques, exposició de labors... però no ens hem d'oblidar de les coses que s'han fet des de la Festa Major d'Estiu.

El Diumenge 13 de Juny se celebraren les eleccions municipals. De tots és sabut, que el Sr. Genis Subirós fou reelegit alcalde del nostre poble i que exercirà el càrrec en els propers quatre anys.

El Dissabte 19 de Juny, el grup de joves que durant l'hivern van assistir a les classes d'Aeròbic, juntament amb alumnes del Gimnàs l'Esplai de Castelló d'Empúries, van oferir-nos una fantàstica exhibició de balls i coreografies que van demostrar que no han perdut el temps durant les classes. Durant aquests hivern, tots aquells que desitgin posar-se en forma comptaran de nou amb les classes de la Mònica Orozco que es

realitzen el dimecres en dos grups, per joves i per "no tant joves".

El Diumenge 20 del mateix mes, els alumnes del curs de teatre de "GATZARA" van representar un espectacle infantil d'expressió corporal, psicomotricitat i joc dramàtic que va fer-nos gaudir a tots d'una bona tarda.

Des de l'1 de Juliol i fins al 31 d'Agost, tots aquells nens i nenes que van voler van assistir al Casal d'Estiu organitzat per l'Ajuntament de El Far d'Empordà, durant el qual van poder fer de tot i més. Fins i tot, 3 tardes a la setmana, podien participar en les jornades esportives que els endinsaren en mil i un esports diferents. La Festa de Cloenda es va fer el dissabte 28 d'Agost i va consistir en un seguit de Playbacks de música ben variada.

El dia 19 d'Agost, al Local Social, a partir de les 10 de la nit, es va organitzar un sopar de germanor de

simpatitzants socialistes, al que va assistir com a convidat d'honor el Sr. Pasqual Maragall, ex-alcalde de Barcelona i candidat a la Presidència de la Generalitat de Catalunya en les eleccions del 17 d'Octubre d'enguany, les quals va guanyar Convergència i Unió, encapçalat per Jordi Pujol, però sense majoria, per la qual cosa, cal un pacte de govern que li atorgui la presidència i aquesta està encara pendent.

El Divendres 22 d'Octubre, al Local Social es va representar l'obra de Teatre "Ni amb tu ni sense tu", a càrrec de DDT Teatre, a 2/4 de 10 de la nit.

El Diumenge 24 d'Octubre, tots els nens i nenes que van assistir al Casal d'Estiu de El Far d'Empordà, van oferir-nos una Desfilada de Models, organitzada per la botiga de roba per a nens "Kids", de Figueres.

Sara Bayés Quer, Novembre 1999.

Aquest és l'aspecte que presenta el rentador del poble actualment. Realment fa molt de goig, no us ho sembla? Els nens i nenes del casal ho varen ben encertar.

LA COSTURA O L'ART DEL COSIR.

Què és el cosir?

Bé, crec que el verb cosir es podria definir com a sinònim d'arreglar teixits que per alguna raó s'han trencat o bé per dissenyar-los a gust d'un mateix.

Per poguer cosir algun teixit és necessari tenir a mà una agulla i fil, a més d'altres estris, com poden ser les tisores, el didal,... com la majoria de la gent ja deu saber. És força útil saber cosir el mínim, com per exemple un botó, una vora de les faldilles o uns pantalons, o bé una cremallera.

Abans, en temps de les nostres mares i àvies, totes les dones sabien cosir. El fet d'haver nascut en aquelles èpoques en què la majoria de les dones depenien del sou del marit i les circumstàncies dels moments no els permetien independitzar-se, dedicaven moltes hores al cosir. De fet, no podien anar a treballar a fora (exceptuant les llargues jornades que dedicaven al camp) i, per tant, ajudaven a l'economia familiar tot sargint i apedaçant la roba de tots els membres de la família, per tal de no haver-ne de comprar de nova. A més, a totes les escoles dedicaven unes hores a ensenyar a fer labors a les noies, cosa que actualment s'ha perdut.

Avui en dia, la majoria de les noies que actualment saben cosir és perquè han anat a aprendre-ho a les acadèmies que hi ha de tall i confecció o amb modistes. Actualment la gent que aprèn a cosir ho fa com a hoby i no com a una obligació com solia passar abans.

Si a més de cosir se saben fer els patrons per la roba, pot ser de gran utilitat, ja que et pots dissenyar tú mateixa la roba, els teus propis vestits o disfresses i també els dels teus fills i familiars.

De vegades quan ens comprem alguna peça de roba i no ens acaba d'anar a la nostra mida, si sabem cosir la podem retocar com ens convingui.

Crec que estaria molt bé que tothom aprengués a cosir el més imprescindible. Pensem que hi ha gent que no ha agafat mai ni un fil ni una agulla.

El cosir és una de les labors més belles i gratificants i, a més, és de gran utilitat, no us ho sembla?.

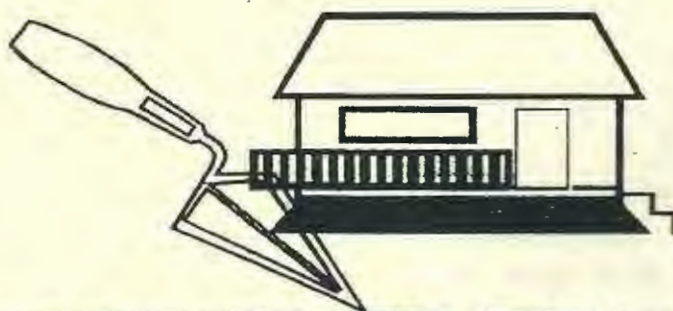
MP Àngels Gamundi i Oliveras

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDÀ

CONSTRUCCIONS

GUERRERO

c/. Vilasacra, B - Tel. 51 08 05
EL FAR D'EMPORDÀ

HISTÒRIA D'UN POBLE IMAGINARI

Hi havia una vegada un petit poble. No era molt i molt petit però ho era bastant. En aquest poble hi vivia gent de totes les edats. Hi havia molta gent gran (pares, mares, avis, àvies, besavis, besàvies ...) però també molts nens i nenes. D'aquests n'hi havia que anaven a la petita escola del poble però sobretot n'hi havia que anaven a les escoles de la capital de la seva comarca. Tots els nens i nenes eren molt amics però no es podien veure gaire durant l'hivern perquè quan tornaven de l'escola havien de fer els deures i com que feia fred no podien jugar al carrer perquè les mares no volien que agafessin cap refredat. Perquè els nens poguessin jugar junts com a mínim durant l'estiu es va organitzar un casal on hi havia monitors molt simpàtics i divertits que feien que els nens i nenes passessin un estiu molt emocionant i del qual poguessin parlar durant tot el llarg hivern i al qual volguessin tornar a l'estiu següent. Aquest casal va organitzar-se a partir de llavors, cada estiu, i cada any es mirava de millorar coses. Els monitors hi posaven el

coll perquè cada estiu en el casal s'hi apuntessin més nens. N'hi havia de petits que al casal hi ballaven, hi cantaven, hi jugaven, muntaven a cavall, anaven d'excursió, escoltaven contes, etc. Feien coses molt divertides. També hi havia nens grans. Aprenien coses sobre la natura, el teatre, el dibuix, la història. Els va agradar molt saber fer coses pel seu poble. Tots ells, cada any, quan acabava l'estiu, estaven molt contents perquè havien après moltes coses i ho havien fet de forma divertida. No com a l'escola a la que no els hi agradava anar perquè allà aprenien les mates, les naturals, les socials, l'anglès, que són coses que va molt bé saber però que són una mica més avorrides que les que aprenien al casal.

En aquest poble imaginari també hi havia un grup de joves que s'havien agrupat per fer coses per al seu poble al que estimaven molt. Feien coses per a la gent gran quan era la festa major i per als més petits feien coses per Nadal. També feien una revista on tothom hi podia dir coses sobre el seu poble i sobre els seus hobbies.

Era un poble on tothom hi vivia feliç. Tots es coneixien i entre la gent hi havia molta

amistat. Quan s'organitzava alguna cosa pel poble tothom hi anava perquè tots eren amics. Sempre hi havia molta participació perquè com que s'avenien, sempre hi havia ganes de fer costat a la gent jove quan organitzava alguna cosa. Era un poble on sabien que la gent jove és el futur i que se'ls ha de recolzar en tot el que fan perquè així faran més coses i perquè així, el dia de demà, no marxaran a viure en un altre lloc i es quedaran amb les famílies que formaran a viure allà on ells han estat tant bé vivint.

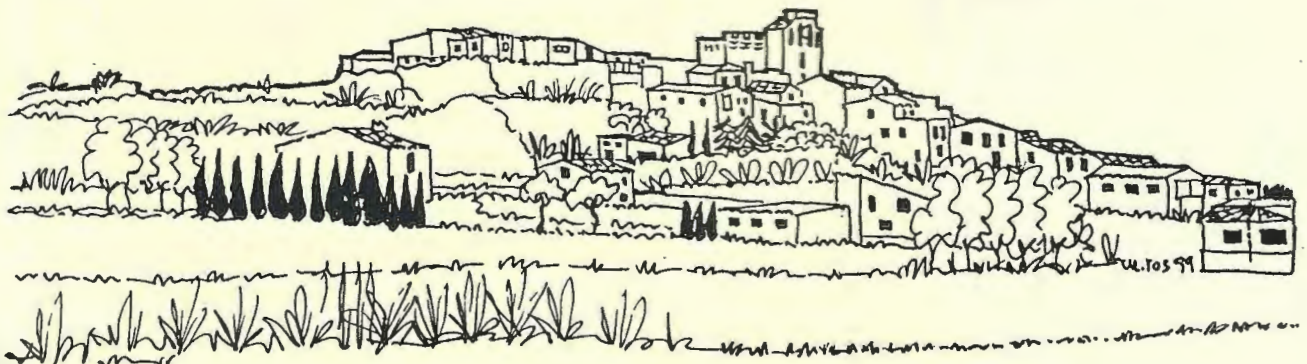
Oi que això seria molt bonic? La història d'aquest poble imaginari a tots ens agradaria que fos la del nostre poble, en el que vivim, en el que hi tenim a la família i als amics, en el que ens hi agrada estar i pel que ens agrada lluitar. Oi que sí? Cada un de nosaltres, després de llegir aquesta història que pensi en si el nostre poble és com aquest poble imaginari o està molt lluny de ser un lloc en el que tothom hi viu bé perquè tothom participa de les coses bones del poble i on ningú se sent dolgut perquè se li hagi girat l'esquena.

Les postals d'El Far

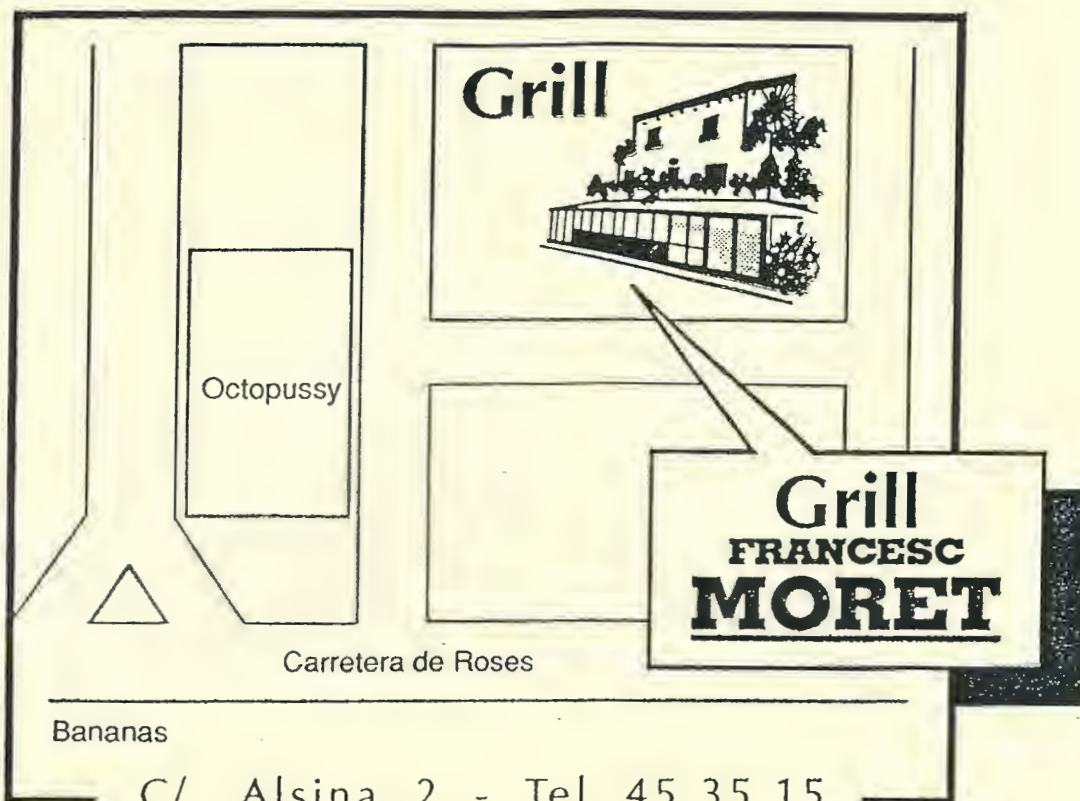
CRISTINA BAYÉS QUER
NOVEMBRE DE 1999

La Marta Ros és una veïna del poble d'Espolla, l'afició principal de la qual és dibuixar. El que més li agrada de dibuixar són vistes dels pobles dels voltants com el dibuix que us mostrem a continuació d'El Far. Però això no és tot, perquè la Marta també fa ex - libris (petita estampa en què figuren una o diverses imatges relacionades amb la persona amb el seu nom i cognoms), tota mena de targetes personals, postals,.... Els dibuixos de la Marta són senzills però molt encertats, tant és així que ja fa temps va decidir posar a la venda les seves creacions. El dibuix d'El Far que us mostrem a continuació ha servit per fer unes originals postals del nostre poble.

Sigueu originals i aquest any quan feliciteu els vostres parents i amics feu-ho amb una postal ben bonica d'El Far!

ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA OBERT FINS LA MATINADA

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

COLEX

Tel. 608 43 38 23

TALLER
C/ Joan Maragall, 8
17708 CANTALLOPS
(GIRONA)

façanistes
interioristes

Perque Internet ?

Avui tothom sent a parlar d'Internet i de la seva importància. Pero davant l'allau d'informació que ens arriba de totes bandes a vegades no tenim resposta per les preguntes mes bàsiques :

- Que és Internet ?
- Quines avantatges pot suposar connectar-se a Internet ?
- Que s'ha de fer per connectar amb Internet i quin cost te ?

Que es internet ?

Internet es una xarxa de comunicacions que enllaça entre sí a milions d'ordinadors de tot el mon. Gràcies a aquestes connexions es pot tenir accés a qualsevol informació independentment de la distància física que hi hagi entre el nostre ordinador i el lloc on fem la consulta.

La xarxa i els ordinadors no són mes que un mitja de transport per la informació. Es la nova forma de poder tractar la informació (ràpid, barat, àgil, sense fronteres...) el que esta provocant una revolució que de mica en mica anirà incidint a la nostra vida. La majoria de la informació es troba a les pàgines WEB , que es tracta d'un sistema de publicació d'informació multimedia (text, so i gràfics)

Avantatges

En un primer moment la majoria d'avantatjes que provocava Internet s'aplicaven al mon empresarial, però actualment ja podem fer una bona llista per l'usuari domèstic. No entrarem a definir conceptes tècnics del serveis que podem obtenir d'Internet sinó que posarem exemples pràctics que ens poden servir per veure les possibilitats actuals:

- Intercanviar texts i fotografies de forma immediata , sense cap cost i independent de la distància on us trobeu. (e-mail)
- Fer operacions i consultes bancàries sense sortir de casa.
- Reservar entrades pel teatre , billets d'avió, lloguer de cotxes...
- Estudiar una carrera (Universitat Oberta de Catalunya)
- Consulta de la previsió del temps, de l'estat de les carreteres , de l'horari dels trens...
- Preparar les vacances , des de la visita virtual del lloc on voleu anar , a traves de les WEBS de turisme, fins a la reserva de l'hotel.
- Recerca d'informació sobre qualsevol tema a traves dels buscadors de la xarxa (articles, legislació , diaris, revistes...)
- Tenir una plana WEB personal o d' un col·lectiu per publicar la informació que vulguis. Avui l'espai WEB amb finalitat no comercial es gratuït

Com em connecto ?

Per connectar-te a Internet necessites :

- Un ordinador personal Pentium II o III (150.000 pts) , un mòdem (10.000 pts) i una connexió a una línia telefónica.
- Un codi d'usuari i una contrasenya per poder tenir accés a la xarxa. Avui en dia es pot trobar de forma **gratuïta** a molts de proveïdors : Teleline, Jazztel, Alehop...
- Recorda que el temps que estàs connectat s'ha de pagar a la companyia telefónica com si estiguessis fent una trucada local. En un futur hi haurà 'tarifa plana' : es pagarà un fix cada mes independentment del temps que estiguis connectat.

El Casal d'El Far a Internet !!

Tenim tota la informació del Casal publicada a Internet : articles, història, fotos...

Connectat a :

<http://teleline.terra.es/personal/tteixid/home.html>

PLANTES MEDICINALS DE LA NOSTRA COMARCA

EL FONOLL

(*Foeniculum vulgare*)

Es tracta d'una planta molt coneguda i apreciada, general a tot el país i comuna a les vores dels camins, marges i talusos, que representa molt bé les característiques de la família a la qual pertany: les umbel·líferes. Les tiges, amb entrenusos llargs i nusos marcats, i les fulles, molt dividides i eixamplades a la base, tenen un color verd grisenc que contrasta amb el groc de les menudes flors reunides en umbel·les compostes. És notable la presència d'olis essencials en uns conductes anomenats vites oleíferes.

Es grecs i els romans ja utilitzaven les propietats d'aquesta planta en el tractament de més de vint malalties. També van descobrir que "apagava la gana", i que podia ser de gran utilitat durant els períodes de dejuni.

Antigament, les mares mastegaven fonoll i tiraven l'alè als ulls dels seus fills per tal de protegir-los de les malalties oculars.

Segons el llegendari català, el fonoll collit la nit de Sant Joan, preserva dels malefícis. Si es posa al pany de la porta evita l'entrada dels mals esperits i si es duu a sobre guarda de males mirades. També s'explica que una munió de bruixes i diables volien abraonar-se contra la Sagrada Família en la fugida a Egipte durant la persecució d'Herodes, però no van poder perquè Sant Josep duia per vara una tija de fonoll.

És una de les herbes que es pot trobar als rams santjoanencs del Pirineu.

- *Època de collida*

A finals d'estiu, moment en el qual maduren els seus fruits.

- *Part utilitzada*

Els fruits i ocasionalment també les arrels i les fulles.

- *Propietats*

Es recomana per afavorir la producció de llet durant la lactància. S'indica en cas de males digestions, flatulències, cucs i inapetència. Es considera una planta amb propietats afrosíiques. La infusió s'ha de preparar amb una culleradeta de cafè plena de fruits de fonoll i cal prendre'n

dues tasses al dia: una després de dinar i l'altra després de sopar.

La rel té propietats diurètiques i les fulles de les plantes tendres s'utilitzen a la cuina per donar un agradable gust d'anís als pesols, les mongetes etc.

- *Un comètic casolà fet de fonoll*

Un tònic de fonoll és aconsellable per eliminar els granets de la pell, gràcies a les seves propietats curatives.

Per tal d'elaborar-lo cal tirar 300 ml d'aigua que bulli, damunt una culleradeta de llavors i fulles seques. Es deixarà reposar durant 30 minuts i a continuació es guardarà a la nevera. Cal aplicar-lo sobre pell neta amb un cotó i deixar-ho eixugar.

Foeniculum vulgare: Figura extreta del llibre "Herbes i remeis casolans" de Ll. Ripoll, publicat per l'Editorial H.M.B, 1985.

Esther Palomeras Rovira

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

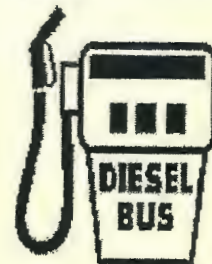
**C/ Port Lligat, portal 1º 1º
17600 FIGUERES**

TEL. 972 50 27 16 - FAX. 972 67 41 97

EL MILLOR GAS-OIL "A"
QUE A L'EMPORDÀ POGUEU TROBAR
AL SERVEI DIESEL BUS
L'HAUREU DE COMPRAR.

NO DUBTEU EN DEMANAR-NOS PREU
JA VEUREU EL QUE US ESTALVIEU

SELF SERVICE

SERVEI DIESEL BUS
- ESTACIÓ D'AUTOBUSOS - FIGUERES
TELÈFON: 972.677.060.

TAMBÉ TENIM AQUESTS ALTRES SERVEIS:

UN MERCAT DIFERENT ???

A molta gent, la paraula "mercat" li suggereix anar a comprar o quelcom per l'estil. A molta altra gent, aquesta paraula li suggereix una festa. la diferència entre un significat i l'altre és fruit d'una petita cosa: unes, les primeres han estat poques vegades a Vic, i les segones, potser també poques, però sempre el setembre.

Vosaltres us preguntareu qué tè de diferent el setembre que el juliol. Doncs si, és molt diferent. Doncs a Vic i cap a la segona quinzena del mes de setembre es celebra el Mercat de Música Viva, enguany ha sigut la seva onzena edició.

Una altra pregunta que us fareu és qué tenen d'especial aquests dies que duren el mercat i tot això.

Doncs jo us ho resumiré.

El mercat normalment dura quatre dies, de dijous a diumenge.

Comença i acaba a la nit. I durant aquests dies passen la major part dels músics més importants de Catalunya i també algun de l'estat espanyol i de l'estranger.

Tot Vic és un escenari. Però en té alguns de més importants que d'altres. El principal és el de la plaça Major. Aquest s'omple divendres i diumenge, però el dia clau és dissabte. Tota la plaça queda desbordada de gent. O sigui, un consell, no l'intentis travessar el dissabte a les dotze de la nit!!!

Un altre escenari és l'anomenat "escenaris del Sucre" on hi trobem la Carpa de Bars, semblants a les nostres Barraques.

Però si el que t'agrada a tu és la música més relaxada, on has d'anar és a l'Orfeò Vigatà o bé al Teatre Atlàntida.

Una altra cosa important que has de saber és que et pots trobar un concert a cada cantonada o tu pots montar el teu propi concert si toques algun instrument o si, senzillament, cantes.

Al mercat també s'hi fan fires, com la de l'artesanía que dura del divendres fins el diumenge, el mercat setmanal, roba i menjar, dura tot el matí del dissabte; o bé la mini-fira del disc, compresa entre el dissabte a la tarda i fins l'endemà, també a la tarda.

Un altre avantatge d'anar a aquest mercat tan important és que hi va gent de tot Catalunya, així que pots conèixer molta gent que li agradi la mateixa música que a tu, o no. També, aixó ja per acabar, dir-te que si ets fanàtic o que senzillament t'agrada el rock català, ja pots anar amb la llibreta, el boli i la màquina de fotos apunt perquè et pots trobar els teus idols a la taula del costat del restaurant o esteu sopant. A mi em va passar!!!!

Així que, ara ja ho sabeu, no us podeu deixar perdre aquest mercat tan important i tan a prop de casa (amb l'eix amb una horeta i sou) i ens veiem fent el got al Gravat!!!

Anna Bardera

INDEPENDENTISME NO VOL DIR TERRORISME

La frase "De la sang dels castellans en farem tinta vermella" és una frase terrorista, com també ho són "Qué bonita sería Cataluña, si no fuera por los catalanes", o "Los catalanes, cuando hablan, ladran", o aquella imposició que diu "Hablad en cristiano!", o la que se sent al camp del futbol del Reial Madrid. "Putxa Catalunya!"

Ser independent no vol dir ser excloent. Que una persona que porta el cognom Riubrugent, Casaldàliga o fins i tot Company (cognom del President màrtir) parli en català és el més normal del món. Però si sentim un Fernández, Sánchez o López, per exemple, parlant quotidianament la nostra llengua, tot bon independentista se n'ha de congratular. Hem de fer un retret, però, a aquelles persones que fa trenta anys o més que són entre nosaltres i quan els hi parles en català encara diuen "No lo entiendo". Jo a aquestes persones els hi diria dos refranys castellans: "El asno es de donde paca y no de donde nace", i "Fueres lo que fueres, haz lo que vieres".

Ara s'han tret de la màniga allò de "és català tot aquell qui viu i treballa a Catalunya". Us sembla bé que un digui "yo soy catalán"? Aneu a França i digueu "yo soy francés". Els franxutis us diran: "non, non, il faut dire: je suis français".

Avel·lí Artís Gener, Tísner, diu: "Tenen més mèrit els catalans que, malgrat no ser fills de pares catalans i pel sol fet de néixer a Catalunya en són, i a més a més se senten catalanistes. Perquè llur nacionalitat no és cap producte d'un accident, ans respon a un acte de lliure voluntat haver-la escollida. Han decidit ser catalans i, plenament conscients del fet, s'han adonat que implicava la missió de ser, també, catalanistes"

Sóm catalans genèticament. Aquí ens van fer néixer i duem la bella marca d'origen. I són catalanistes perquè ens n'han fet. Privar-nos de la nostra nacionalitat ha convertit en militància allò que potser solament hauria estat una circumstància geogràfica. No hi ha suïssistes, ni holandesistes, sinó simplement, suïssos i holandesos. Vol dir que si ens haguéssim deixat exercir aquell dret que ja era -i és- nostre, fórem senzillament catalans nacionals, i hauríem deixat els "ismes" -com a tot arreu- per a les qüestions ideològiques.

Abans, els polítics de Catalunya, en els seus parlaments, quan es dirigien al públic deien: *Catalans!, catalanes!...* Quan va tornar el President Tarradellas, des del balcó de la Generalitat va dir aquella estudiada frase: "Ciudadans de Catalunya, ja sóc aquí!", no fos cas que els castellano-parlants se sentíssin exclosos i marginats, si deia "catalans", que és el que havia de dir. Sempre hem d'anar amb peus de plom amb el que es fa i es diu, no fos cas que l'amo de Madrid s'enfadi i prengui represàlies...

"Hostes vingueren i de casa ens traqueren". Aquest refrany, com tots els refranys, ens proclama una veritat com un temple. Dos exemples:

1r) Crec que fa uns dos o tres anys l'equip de futbol de Santa Coloma de Gramenet va pujar de categoria. Tal com toca en aquests casos es va celebrar com cal l'esdeveniment. Hi va haver festa en el mateix camp, amb desfílada dels equips, grups i entitats culturals i recreatives, etc., tot amenitzat amb sevillanes, moltes sevillanes, buleríes i flamenc. Al final de tot algú va recordar-se que feia temps a "Santa Paloma de Gramanijo" hi havia una tribu que tenia una dansa pròpia i van tocar UNA sardana.

2n) En un bloc de pisos de Figueres una veïna comentava a un home català: "venimos de celebrar el Rocío en la Salud de Terrades. Había más de 1.500 personas. Qué diferencia de cuando celebráis un aplec, que sois cuatro gatos" (al bloc, de 32 pisos, 3 catalans)

Jo no vull pas dir amb això que no tinguin dret a celebrar les seves festes. Només faltaria! Vull dir que estan ofegant les nostres. Quina llàstima!

Sabeu què ha fet la Xina amb el Tibet? El mateix que va fer en Franco (conscient o inconscientment) amb Catalunya. Amb l'excusa de millorar les seves infraestructures hi han anat

portant funcionaris, mà d'obra, etc. Gent i més gent. Resultat: la cultura xinesa ho està envaint tot i dintre poc ja no es parlarà més del Tibet, sinó de la província xinesa tibetana. No hi veieu un paral·lelisme amb Catalunya? Això és el que vol Espanya i és el que passarà si no hi posem remei. Catalunya serà allò que els catalans d'avui vulguin que sigui.

Els pobles volen ser lliures. Hi ha un refrany mariner que diu: "*Val més ser cap d'arengada que cua de pagell*" (l'arengada és un peix de poca categoria, mentre que el pagell és un peix considerat dels millors). El cas més recent i fins fa poc, desgraciadament, de rabiosa actualitat és el de Iugoslàvia. Aquesta nació, després de la guerra mundial, va estar governada per una dictadura de tipus comunista, al cap de la qual hi havia el Mariscal Tito. Quan aquest va morir i es va poder parlar de llibertats, els pobles que formaven l'Estat es van començar a moure. Com a resultat tenim ara les nacions d'Eslovènia, Croàcia, Bòsnia-Herzegovina, Macedònia, Sèrbia i Montenegro. Aquí va ser en molts casos una separació cruenta, però en tenim d'altres com Txecoslovàquia, avui Txèquia i Eslovàquia, que es van separar sense traumes, de comú acord.

La independència s'ha de lograr democràticament, mitjançant consulta electoral i poder obtenir el 50 per cent dels vots més un, com a mínim. En el Canadà al Quebec, de parla francesa, s'han fet dos o tres referèndums en els últims anys. Han fregat la majoria, però no l'han assolida. Segur que hi tornaran.

Tots volem ser lliures i triar les nostres amistats. De la mateixa manera Catalunya ha de ser lliure i sobirana i poder pactar amb qui ella vulgui, fer la política que vulgui i relacionar-se amb qui cregui convenient, sense haver de dependre d'Espanya.

Els pobles, com les persones, tenen el seu caràcter, la seva idiosincràsia, i són diferents els uns dels altres. Ara, després de parlar molt sobre immigració, es parla de mestissatge. Evidentment es va per aquest camí i és inevitable, però hem de saber acollir la gent forana a casa nostra sense perdre la nostra identitat. Si ens deixem engolir pels corrents de fora estem perduts com a poble.

Tenim una història pròpia tan antiga com la castellana. Ja ho havíem estat d'independents. A l'alta Edat Mitjana esdevenim un país diferenciat. Sóm una nació. Ho hem estudiat, i també hem estudiat que a cada revolt de la història ens han anat privant de les nostres llibertats. Quan demanem ser lliures i sobirans no fem res més que reivindicar les nostres arrels. El President Macià va dir en certa ocasió: "*Sóm ciutadans d'un poble que ha estat lliure i que ho vol tornar a ser*"

Unes característiques dels catalans diuen que són el seny i la rauxa. La rauxa ja fa temps que l'hem perdut i només ens queda el seny. Fem les coses amb molt seny, massa seny. Alguna vegada potser ens convindria ser més arrauxats. Sóm tan pacífics i dialogants que més d'un cop s'han rigut de nosaltres. Els bascos, que són més del morro fort, han estat molt més respectats i estan molt millor que nosaltres.

Els catalans no són insolidaris. Catalunya és l'autonomia que més aporta a les despeses de l'Estat, i encara ens diuen garrepes. Dels fons de cohesió i estructurals de la Unió Europea, Espanya, catalogat com a país pobre dintre la Unió, rep molt, i es dona la paradoxa que com que Catalunya dins d'Espanya és l'autonomia més pròspera, és la que menys rep.

Si analitzem la nostra llengua veiem que s'està transformant en un català-light o descafeïnat. L'adopció indiscriminada de castellanismes condemna a l'oblit la utilització d'expressions autòctones catalanes d'una gran riquesa i valor lingüístic.

Ara surten veus dient que el nostre himne és terrorista i caldria canviar-lo. Potser sí que és una mica fort, però més fortes són les garrotades que hem rebut a través dels temps.

Hem de ser respectuosos amb tothom però, sobretot, hem d'estimar el nostre país que és CATALUNYA.

- Ermengol Salip -

SANT MARTÍ 1999

PROGRAMA D'ACTES

DISSABTE DIA 6

MATÍ: A les 10 , JOCS PER A LA MAINADA

Organitzats conjuntament per la Comissió de Festes del Far i
L' Associació Juvenil Atalaya

TARDA: A les 6, al Centre Cívic, SARDANES I CONCERT.

NIT: A 2/4 de 12, ANIMAT BALL.

DIUMENGE DIA 7

MATÍ: D'11 a 12 obertura del CONCURS DE COQUES al Centre Cívic.

Recollida de les coques participants. Els premis i resultats del
concurs es donaran durant el ball de tarda. Organitzat per
l'Associació Juvenil Atalaya.

MATÍ: A les 12, OFICI SOLEMNE AMB ACOMPANYAMENT
D'ORQUESTRA.

Tot seguit, SARDANES a la Plaça Major.

TARDA: A les 5, SARDANES I BALL DE FI DE FESTA, al Centre Cívic.

Durant aquests dies es podrà visitar l' EXPOSICIÓ DE LABORS a les
dependències de l'Ajuntament.

TOTS ELS ACTES ANIRAN A CÀRREC DE L'ORQUESTRA

EMPÒRIUM

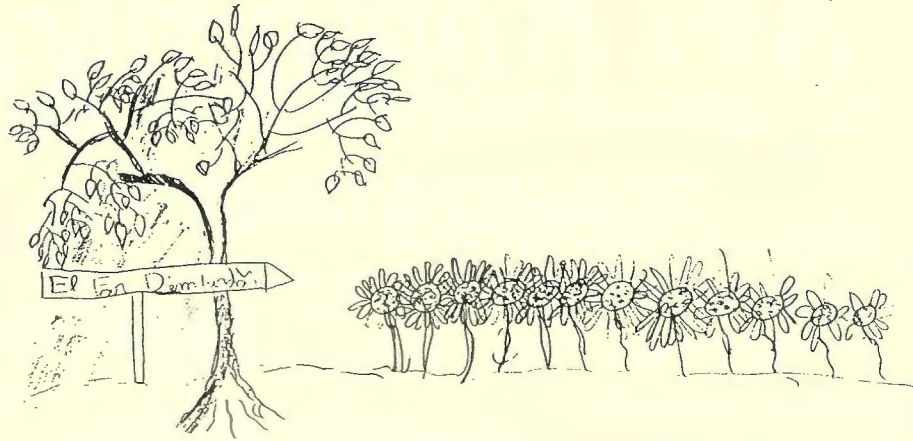
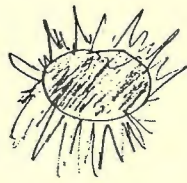
ESTAT DE COMPTES FESTA D'ESTIU 1999

INGRESSOS GENERALS:

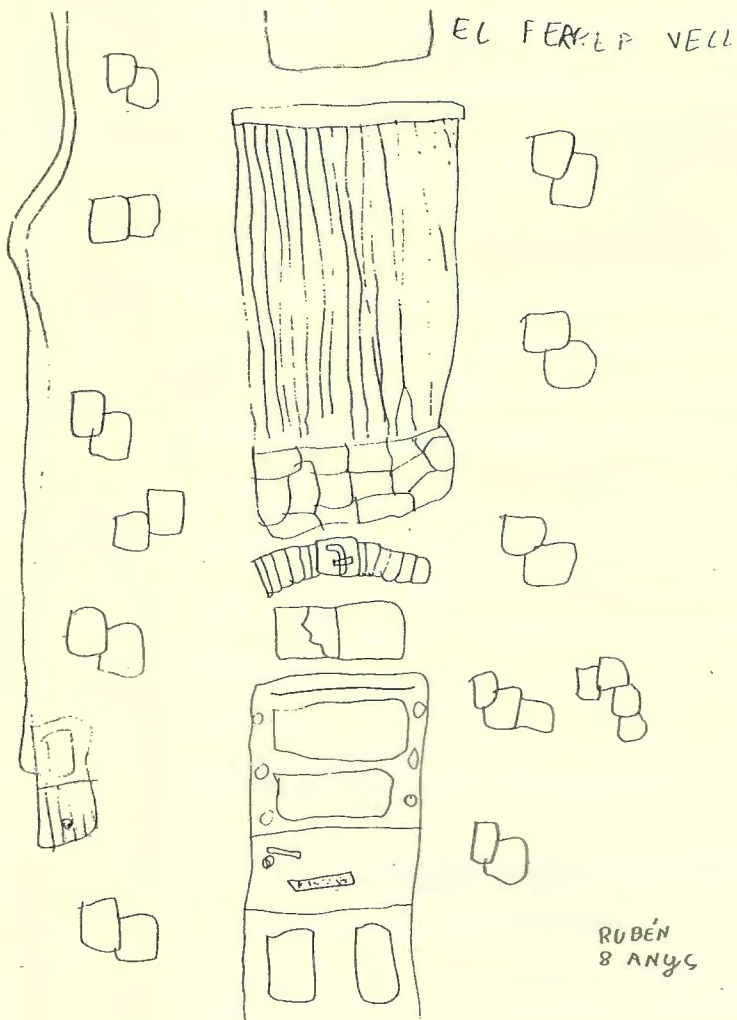
Quotes veïns.....	299.250
Quotes publicitat.....	100.000
Bar Oasis.....	15.000
Recaptació dinar homenatge vellesa.....	464.100
Aportació Bar Centre Cívic.....	50.000
Venda taules i cadires.....	63.000
Venda de càn timers.....	<u>12.000</u>
	1.003.350

DESPESES GENERALS:

Orquestra MARIMBA.....	800.000
Ranxers.....	225.000
Gros Mercat.....	151.895
Pastisseria Ampurdanesa.....	47.000
Amanides.....	8.030
La Campinya-Tabac.....	10.200
Flors rams taules.....	1.000
Emilianna-Plats de postres.....	3.200
Impremta X2A-2001.....	<u>25.000</u>
	1.271.325

QUIM QUER

RUBÉN
8 ANYS

Racones del nostre poble segons els nens del casal.

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.

Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 **EL FAR D'EMPORDÀ**
(Girona)

SERRALLERIA

Josep Marsal Forns

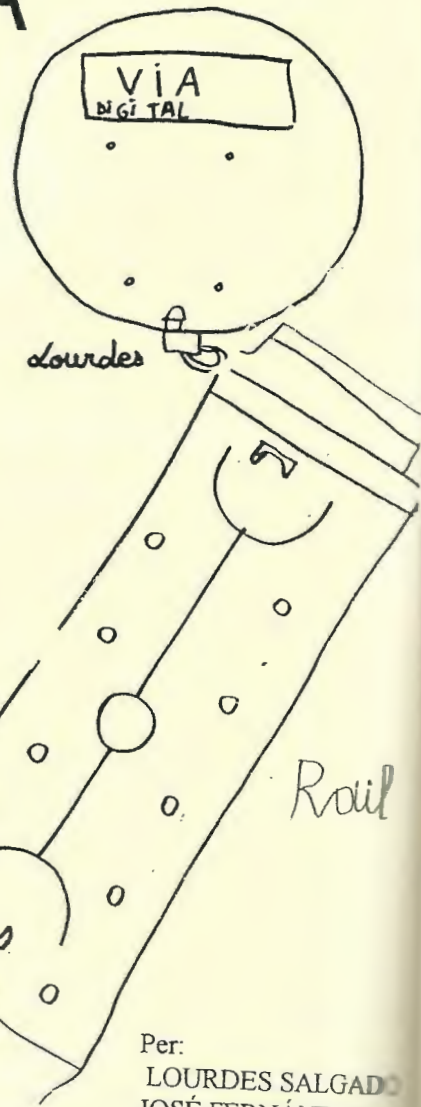
Dalt 1 - El Far d'Empordà - 17469 Tel. 972 67 21 66

LA NOSTRA ESCOLA

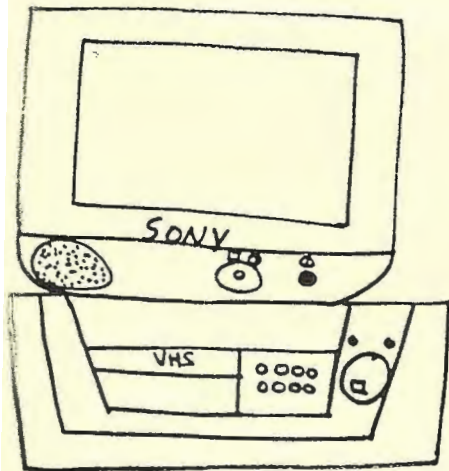
L' escola del Far és petita , té dos classes , un pati molt gran i una pista de futbol . Estem molt bé, tenim ordinadors, un video, tele i molts de llibres. Les classes són molt espaioses per dins.

Els mestres són nous d'aquest any. La senyoreta dels petits es diu Trini. Els grans tenim dos mestres: una senyoreta i un mestre. La senyoreta es diu Anna Maria i el mestre es diu Pep. Ahir va venir un nen nou que es diu Albert . Els nens que han començat de P3 es diuen Rafa i Samuel. L'escola del Far està dins de la ZER Canigó.

La ZER és un conjunt d'escoles que s'ajunten per fer excursions o per fer les colònies i jornades esportives. A la ZER també s'ajunten els mestres cada últim dimecres de mes per fer reunions . Els mestres d' Educacio fisica , música i anglès els compartim amb els altres pobles de la ZER: Vilamalla, Vilabertran i Siurana . Aquest any s'obrirà el menjador. Encara no està acabat però van venir els paletes a posar una pica i avui hi estan treballant els lampistes. Hi assistiran quasi tots els nens, si no es queden cada dia es quedaran alguns dies. Està previst que s'obrirà el dia dos de Novembre.

Per:
 LOURDES SALGADO
 JOSÉ FERNÁNDEZ
 REMEI IBÁÑEZ
 JOAN CORTÉS
 RAÛL GAMUNDI
 MARC FERNÁNDEZ

José F.

Remei

JUAN

marc

QUAN ARRIBEM A COL·LEGI, POSEM EL DIA. A SOBRE DELS DIES HI HA 7 NANS.
TENIM RACONS A LA CLASSE. A L' ISAAC LI AGRADA JUGAR AL RACÓ DE LA BOTIGA.
LA SANDRA VOL FER PUZZLES I EN SAP MOLT. A LA SARA LI AGRADA JUGAR AL RACÓ
DE CONSTRUCCIONS AMB ELS ANIMALS. TENIM GIRAFES I RINOCERONTS. EL RAFA
JUGA A COTXES. TAMBÉ JUGUEM A PLASTILINA I FEM CISTELLS AMB MENJAR, SERPS,
CARGOLS,...

TENIM UN ORDINADOR A LA NOSTRA CLASSE. TÉ JOCS, ESCRIVIM LLETRES, FEM
DIBUIXOS I PUZZLES. ENS HO PASSEM MOLT BÉ!

LA NOSTRA SENYORETA, ENS HA EXPLICAT EL CONTE D' EN PATUFET. ENS HA
AGRADAT!

AVIAT FAREM LA CASTANYADA. HEM FET UN MURAL: UN ARBRE SENSE FULLES,
CARGOLS, FULLES AL TERRA, BOLETS,...

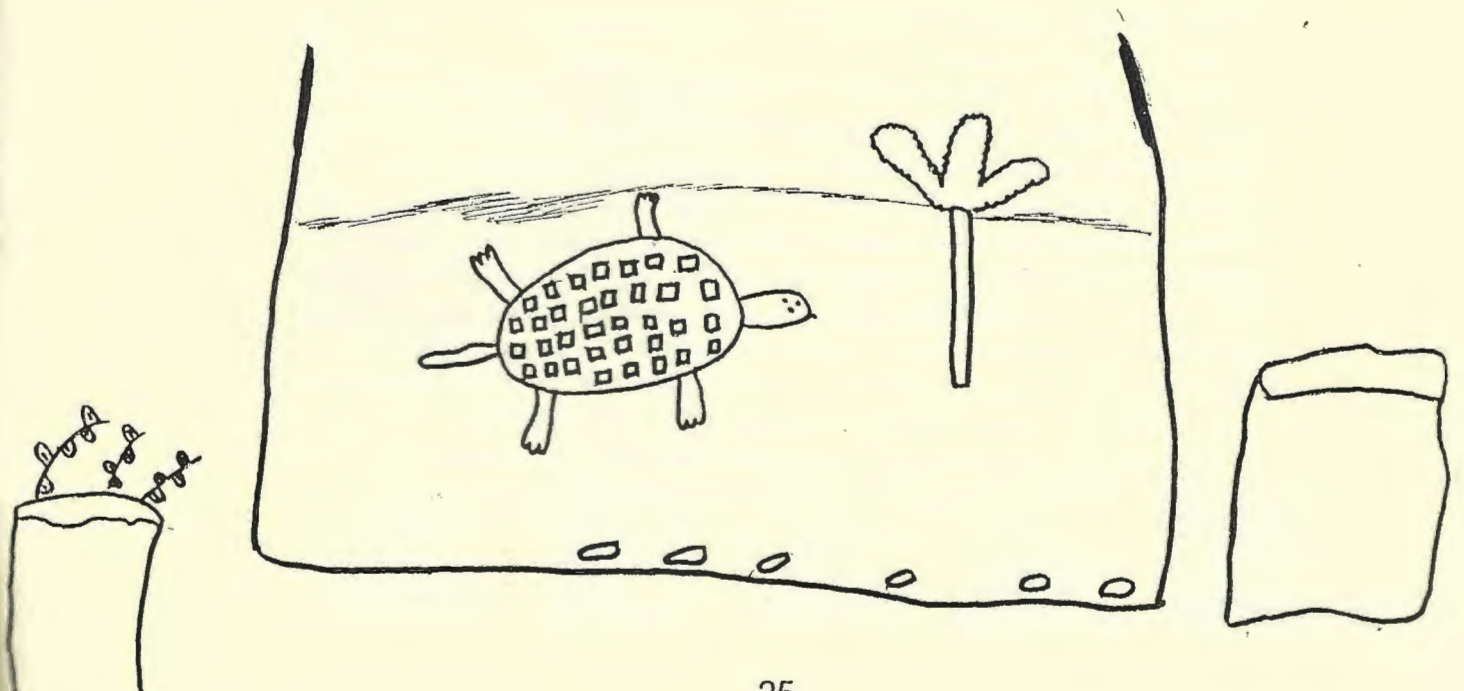
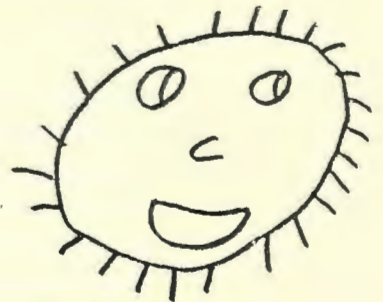
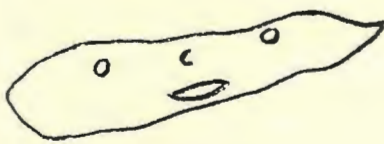
A L' ENTRADA DE L' ESCOLA HEM POSAT UNA DITA. LES LLETRES LES HEM PINTAT
AMB PINTURA I CERES.

LA TORTUGA QUE TENIM, DE VEGADES S' ESCAPA PERQUÈ S' HA FET GRAN. UN DIA
LA VA TROBAR LA REMEI DARRERA DEL MIRALL.

ENS AGRADA FER GIMNÀSTICA PERQUÈ FEM JOCS.

AVIAT DINAREM A L' ESCOLA. LA MARE DE L' ALBERT REPARTIRÀ EL MENJAR.

PER: SARA GARCÍA
ISAAC ZARAGOZA
ALBERT MORILLO
SANDRA ZARAGOZA
SAMUEL ZARAGOZA
RAFA GARCÍA
INÉS JUAREZ

POSA FLORS I PLANTES A LA TEVA VIDA

Aquest és l'eslògan publicitari que ha tret l'Associació de Productors de plantes aquesta primavera passada per ponteciar el consum de flors i plantes ornamentals. La raó d'aquest anunci ve lligat al que diuen les estadístiques mundials en quant al consum de plantes i flors. S'hi reflecteix que els espanyols i de retruc també els catalans som dels països que consumim menys plantes (vull dir planta ornamental). Als EE.UU. i sobretot a Europa consumeixem més del doble de plantes per habitant. que nosaltres.

Però les estadístiques sempre són molt fredes i potser caldria analitzar-ho. Som un país mediterrani i com a tal tenim un clima força suau, cosa que fa que llevat alguns anys molt puntuals, (com aquest darrer) les plantes ens durin d'un any per l'altre i molt sovint no cal tornar-ne a comprar sino que simplement arreglant-les una mica a començament de la primavera ja tornem a tenir el jardí o el balcó ben bonic. I a més a més aquest clima ens proporciona molta lluminositat i potser per això no sentim la necessitat d'alegrar la vista amb flors com passa en els països nòrdics. També hi ha el fet que quan anem a comprar plantes ens solem enamorar d'aquelles més exòtiques, menys vistes, que molt sovint no se'ns adapten a casa nostra i els hi comencen a caure les fulles o a ennegrir-se'ls-hi fins que es moren.

Ara que tampoc cal desesperar-se a la primera, i és que, les plantes hem de tenir present que són éssers vius i com a tals tenen unes necessitats fisiològiques que a diferència dels animals no s'ho poden agafar i per això els hi hem de proporcionar. És molt important que quan s'acaba d'adquirir una planta nova seguim el consell dels professionals en quant necessitats d'aigua, llum i adobat, i que un cop a casa en tinguem cura. Cal assessorar-se també de les plagues i enfermetats que poden tenir i seguir sempre els consells d'un tècnic qualificat.

I tot això no només amb les plantes d'interior si no també amb tot allò que volgueu plantar en jardins o balcons.

Ara bé, si no teniu massa temps per dedicar-vos-hi o les plantes no són el vostre punt fort, mireu de comprar sempre plantes autòctones (del país) que se us adaptaran molt millor i us donaran menys disgustos. Proveu d'adornar amb plantes que us serveixin després com ara les aromàtiques. Planteu lavandes, romaní, farigola, alfabrega, menta, orenga o camamilla i veureu com gaudireu del vostre jardí o balcó. Si teniu més terreny feu una Maria lluisa o un pebretter o fins i tot una alzina, per no parlar ja de la llarga llista d'arbres fruiters i veureu com les plantes us canvien la vida.

També són molt agraïts els bulbs. En el moment que lleguireu aquest escrit és el temps de plantar tulipes, narcisos, jacintos, francesilles, freessies...i un llarg etc. Feu per maneres de combinar-los entre ells posant els més alts a darrera i anar fent escala, barrejant colors si sou més atrevits o fent parterres d'un sol color si us agrada més la simplicitat. I no cal tenir un

jardí per plantar bulbs, en testos també queden molt bé i teniu l'avantatge que després els podeu lluir dins de casa.

Dins de casa feu rams de flors naturals, poseu-los en llocs visibles i de pas, que els vegeu sovint i experimenteu la sensació que dóna fer una bona combinació a l'hora de fer un ram. Moltes vegades quan ja serà pansit el podreu reciclar per fer rams amb flors seques i adornar racons d'aquells que mai no sabem que posar-hi. Per combinar amb flors seques us heu d'acostumar a secar tota mena de plantes que vegeu sortint a passeig, pels camps i marges dels voltants. Colliu (blat, ordi, cua de guilla,) cardos, fonoll, estepes. De cara a Nadal busqueu pinyes, gallerans, fulles seques de plataners i de vinya i en podreu fer cistells i garlandes per adornar les cases pels dies de festa.

I és que com diuen les dones del Barri de l'Oliva *una casa sense flors és una casa sequera.*

JUDITH JOFRE i COMPANYY

NOTA INFORMATIVA:

LA PLAGA DEL GERANIS

Recomancions estretes del tríptic editat pels Viveristes de Catalunya

El Barriador del Gerani (*Cacyreus marshalli*) és una papallona de vol diürn, originària del l'Africa sud-oriental. L'espècie fou introduïda, l'any 1985 o 1986 a l'illa de Mallorca i a poc a poc s'ha anat estenent per tot el territori català.

El gerani presenta un mal aspecte general. Els capolls florals estan enfosquits i buits al tacte. Les tiges afectades presenten parts seques i clars deterioraments. Les fulles no mostren en general danys, i de presentar-se, són semblants als fets pels cargols.

La lluita mecànica, possible en petites superfícies, consisteix a tallar i cremar les inflorescències i les tiges afectades per la plaga o bé destruir-les. Aquesta operació s'ha de fer tant aviat com es detecti l'atac.

Aquesta plaga no revesteix cap dificultat per ser controlada mitjançant els productes insecticides adequats que trobareu en centres de jardineria o comerç especialitzat, aplicat aproximadament cada 15 dies.

Instal·lacions

MORILLO, S.C.

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDÀ

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 656 804 194

SERRALLERIA JESÚS MARTÍNEZ

Camí de les Vinyes, s/n.
Tel. 50 75 37

17485 VILA-SACRA
(Girona)

AMB UN LLIBRE MAI ...

Algú potser diu que un llibre és aborrit. I perquè haig de llegir? Hi ha mil coses que m'omplen més. Si. No us ho negaré. Però llegir és una cosa molt important. I si no us ho creieu, llegiu atentament aquestes quatre línies que van fer els Sau per animar a molta gent a llegir. La cançó s'anomena *Amb un llibre mai estaràs sol*. No penseu que tenen raó? Escolteu, escolteu....

Passejant per les paraules amb els ulls oberts, pots ser príncep d'Aquitània o encantador de serps volar en un cavall al.lat, desenterrar un tresor, o si vols, pots fer amb vuitanta dies tota la volta al món.
capitar en un mar de plata gran espadatxí, ser Romeu o un vell pirata, Quixot o bé Tintín, deborant molt lentament tot el que hi ha escrit, passaràs amb un parell de dies més de mil i una nit.

Si vols pots navegar en un món de paper si vols pots viatjar i no sortir al carrer

Veure en Tisner i escoltar en Miquel Martí i Pol, anar de copes amb en Monzó, mai estaràs sol.

T'he buscat en un poema i no t'he trobat, m'han dit que estaves en

una novel.la allà enmig del mar que Bobaire t'ha enamorat, que lluites amb els zards que ja ets príncep de Dinamarca i poeta de Bergerac.

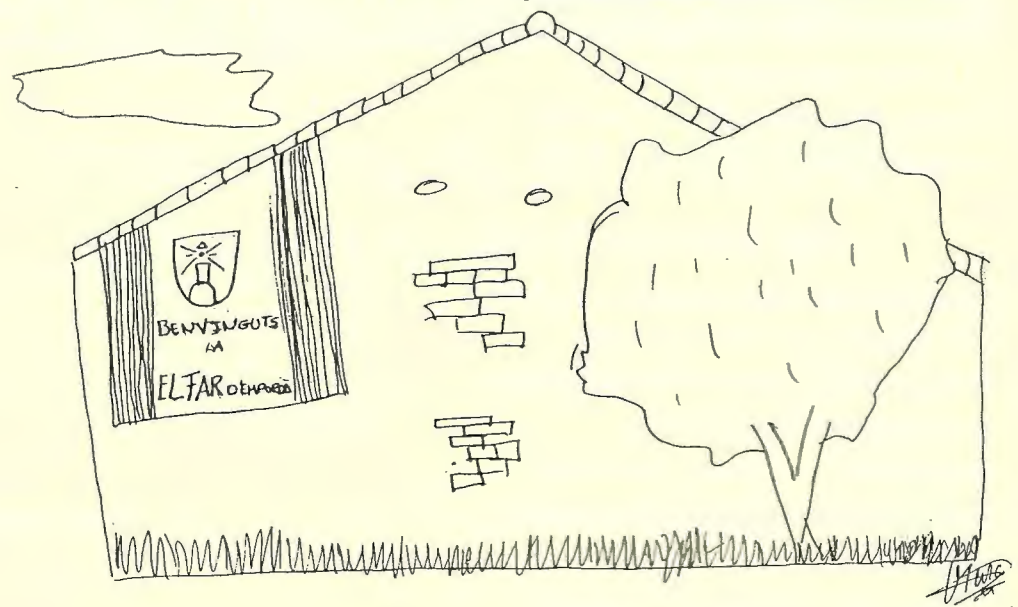
Si vols pots navegar en un món de paper si vols pots viatjar i no sortir al carrer

Retrobar la Rodoreda i la Montserrat Roig, al costat de la Carme Riera mai estaràs sol.

Què us ha semblat?? Oi que tenen raó? Doncs vinga, ja ho sabeu tots a llegir. I ja ens trobarem en alguna aventura...

Anna Bardera

VICTOR MARIN 8 anys

Marc Carbonell Pujis

Entrevistem a la QUIMETA ARGELÉS I AYATS

La Quimeta Argelés va néixer el 19 d'octubre de 1915. A continuació us redactem l'entrevista que li vàrem fer aquest estiu en motiu del casal.

1. Com recorda les festes de la seva joventut?

Es feien a les escoles. L'escenari era a davant de les escoles i més o menys la festa major es feia pel mes de febrer. Quan feia mal temps, l'escenari es cobria amb un toldo perquè no ens mulléssim.

2. Quins eren els àpats més típics de la festa major?

Normalment es solia fer escudella i carn d'olla, el rostit, el "platillo" i per postres les pomes de "relleno".

3. Quines festes s'han perdut durant els anys?

S'ha perdut la festa de Sant Sebastià, que era una festa dedicada als malalts i es feia al barri de l'Oliva.

4. Com es preparava una festa?

Els músics venien amb el cotxe de línia i es feia on ara és l'actual dispensari del metge.

5. Ens han dit que vostè sap fer ganxet molt bé. Ens podria dir qui li va ensenyar?

La professora de l'escola que es deia Maria Roger.

Canviem de tema,

6. Ha canviat molt l'escola d'abans amb la d'ara?

I tant! Jo diria que el 100%. En tots els sentits. Ara es permeten moltes dolenteries.

7. Quan un nen es portava malament, quin era el càstig més corrent?

Quan era el cas, ens feien parar els dits i el mestre te'ls fuetjava de mala manera.

8. Fins a quina edat va estudiar?

Fins als 13 anys.

9. Se'n recorda de l'època en què es va prohibir el català? Què passava a l'escola?

Sí. Eren uns altres temps, fins i tot, per anar al lavabo ho havíem de demanar en castellà. En deïem "l'excusado".

10. Com ho feien per anar a comprar allò que no es tenia a l'hort?

Solíem anar a comprar a la botiga del poble o bé a peu a Figueres.

11. Com es rentava la roba?

Anàvem totes plegades al rentador públic.

12. Era molt dur ser mestressa de casa abans?

Ui! Molt més que ara!

13. Sap alguna llegenda d'El Far?

Sí. Diuen que en una de les parets laterals de l'església encara hi ha com una mena de ganxos on hi amarraven els vaixells en temps que tota la plana era un mar.

14. I ja per acabar.... ens podria explicar alguna anècdota o curiositat sobre el poble?

La veritat és que no en sé gaires,... havia sentit a dir que els carrers del poble estaven fets tots de pedra.

Blai Carbonell, Remei Ibáñez, Cristina Reixach, Xènia Sèmis, Cristina Vidal i Enric Vidal.

Entrevistem a..... **JOAN FARRERÓ I FERRER**

En Joan va néixer el 28 de juny de 1935. Els seus pares eren en Jaume i la Mercè, és pagès i està solter.

1. Què recorda de la guerra o què li han explicat?

Només tenia un any quan va esclatar la guerra. No recordo res, però m'ho varen anar explicant tot. El meu pare i el meu oncle hi varen anar i el pare, malauradament, hi va morir. Llavors, la meva mare es va tornar a casar amb el meu oncle, en Joan. Tant el pare com l'oncle varen anar a fer la guerra a Flandes.

2. La seva família ha viscut sempre en aquest mas?

No. Havia estat d'un oncle d'en Valent. El meu avi, en Joan Ferrer Pons, va ser el primer que hi va viure.

3. Sempre han fet de pagès a casa seva?

Sí. L'avi ja n'era, el pare també i jo també. De bestiar teníem gallines, vaques i mules, eugues i matxos per treballar el camp.

4. Quins oficis es feien a la vida de pagès?

Es feia el pa. Encara al nostre mas hi ha el forn i la pala que feien servir per treure el pa ben calent. També feien el sabó per rentar la roba i el vi.

5. Recorda un dia de pagès quan era petit?

M'aixecava quan sortia el sol, quan es feia clar. Abans d'esmorzar anàvem a conduir el bestiar. Després d'esmorzar anàvem a l'hort i a treballar al camp. Segons l'època de l'any es feia una cosa o l'altra. Després de dinar, fèiem migdiada i a la tarda tornàvem a l'hort o al camp depenent d'allà on hi havia feina. Sopàvem aviat i anàvem a dormir cap a quarts d'onze o les onze.

6. Va anar a l'escola? On era? Què hi feia?

Vaig anar-hi fins que vaig tenir 8 ó 9 anys. Els dels masos ens recollíem (hi anava amb la Rosa d'El Molí de Baix i amb en Pitu de Can Raimundo). Hi apreníem a llegir, a escriure i de números. La mestra es deia Montserrat i era de Caldes de Malavella. Després vaig anar tres o quatre anys més a Figueres al carrer dels Enginyers.

Curiositats:

* Del mas ens ha ensenyat coses que encara es conserven, com unes anelles que hi ha a la paret de fora que servien per enganxar-hi els animals cap al tard, quan ja no hi tocava el sol.

* També ens ha ensenyat les fustes on les gallines anaven a joc, que era dintre del mas, a la planta de baix, al costat de les corts de porcs i dels estables de les mules, les eugues i els matxos.

* També encara hi ha al pati del mas, el pou i els abeuradors de les vaques.

Amb el pas dels anys s'han fet reformes al mas. S'han fet coberts per les eines, s'ha tancat el pati (abans amb canyes) i es va cobrir l'eixida.

Blai Carbonell, Remei Ibáñez, Cristina Reixach, Xènia Sèmis, Cristina Vidal i Enric Vidal.

Degut a la manca d'espai, hem considerat oportú que en els propers números de la nostra revista vagin sortint totes les entrevistes que els nens i nenes del casal varen fer aquest estiu a diferents personatges del poble.

L'HEREU I LA PUBILLA: RECORDEM VELLS TEMPS

Un poble té la seva cultura i les seves tradicions. El cas del nostre poble n'és l'hereu i la pubilla

Des que el Grup de Joves va editar la primera revista, antigament anomenada "FARUS", ara ja fa uns vint-i-tres anys enrera, la tradició de l'elecció de la pubilla s'havia anat conservant. La revista "FARUS" era una revista que es posava a la venda el mes de novembre per la festa major de Sant Martí. Era una revista anual i el mateix dia de la festa s'escollien l'hereu i la pubilla del poble.

Actualment aquesta bonica tradició s'ha perdut en el nostre poble i és una vertadera llàstima perquè s'hauria pogut conservar.

Si parlem amb algun antic representant, possiblement ens comentarà que aquell va ser un dels seus millors temps ja que el fet de representar un poble com El Far d'Empordà era molt significatiu.

Cal esmentar la nostra primera pubilla: la Fina Company i Juliol 1961-1962.

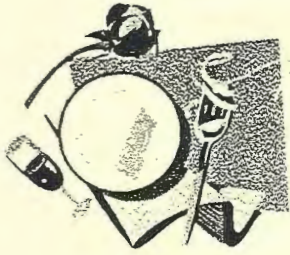
Durant els primers anys només es va escollir a la pubilla, no hi havia hereus.

De fet, la tradició d'escollir a la pubilla va ser primer que editar la revista "FARUS".

Ja que el grup de joves hem volgut recuperar la revista, penso que seria un gest positiu de cara al poble si poguéssim recuperar també dita tradició. De jovent n'hi ha un munt.

Personalment crec que una tradició no és tan fàcil d'oblidar i més encara pels qui hi van participar en el seu dia. Per tant, es pot dir que és una opció més que no hem de deixar escapar.

Sílvia Arnall i Figueras

CUINA DE FESTA MAJOR

FIDEUADA

Ingredients:

- 500 gr. de fideus foradats
- 2 cebes
- 2 tomàquets
- 6 grans d'all
- 100 cl d'oli d'oliva
- 8 gambes
- 8 escamarlans
- 2 sèpies
- 1 calamar
- 4 talls de rap
- ¼ kg. de musclos
- ¼ de kg. de cloïsses
- ¾ de kg. de peix variat per fer el brou

Prepararem el brou i obrirem els musclos i les cloïsses al vapor. Seguidament, en una paella de ferro posarem l'oli d'oliva i hi sofregirem els alls. Quan estiguin dorats, hi fregirem el rap i les gambes i els retirarem. Farem el mateix amb el calamar i les sèpies. Prepararem un sofregit de ceba i tomàquet. Quan estigui al punt hi rosejarem els fideus uns minuts. Afegirem el brou i el peix que havíem reservat. Deixarem coure entre 15 i 20 minuts, fins que la paella quedi seca. Posarem sal i pebre al gust.

Dolors Roviras Pagès.

RAP A LA MARINERA

Ingredients:

- 12 talls de rap
- ½ kg. de cloïsses
- 1 kg. de musclos
- 2 cebes mitjanes
- 150 gr. de tomàquet
- ½ vas de vi blanc
- 10 o 12 ametlles torrades picades
- all
- julivert
- sal
- pebre

En una cassola, fregirem la ceba ratllada. Quan estigui ben dorada hi afegirem el tomàquet. Retirarem del foc la paella quan el sofregit estigui a punt. Dins la mateixa cassola, afegirem el rap i ¾ l d'aigua o de brou de peix. Tomarem a posar la cassola al foc, posarem la copa de vi blanc, les 10 o 12 ametlles i la picada d'all i julivert. Ho deixarem coure durant 20 minuts. 5 minuts abans de retirar del foc, afegirem els musclos i les

cloïsses, obertes al vapor. Es pot afegir gambes i escamarlans al plat per donar-li més gust.

Paquita Planas.

PASTÍS D'AMETLLES

Ingredients:

- 175 gr. d'ametlles picades
- 150 gr. de sucre
- 75 gr. de mantega
- 3 ous
- un polsim de vainilla
- una cullerada supera de farina
- una cullerada de licor

Posarem en un vol l'ametlla molta, el sucre i la farina. Ho barrejarem bé i hi afegirem la mantega, els ous i el licor. Finalment hi afegirem la vainilla. Treballarem bé la massa i la col·locarem en una plata per anar al forn. Després de coure aproximadament a 175°C durant una estona, la servirem en una plata i hi posarem sucre llustre per sobre.

Mercè Colls.

BON PROFIT !

Gràcies a la col·laboració de 3 magnífiques cuineres del nostre poble, per aquesta Festa us proposo un dinar a base de peix.

Sara Bayés Quer,
Novembre 1999.

EL MENYS COMÚ DELS SENTITS.....

Els organitzadors de la revista m'han demanat un article i he pensat que podria parlar del SENTIT COMÚ. En medicina, la pràctica diària ens demostra sovint que o bé s'ha perdut o no el fem servir.

A veure,... uns anys enrera, quan no existia "el seguro" la gent des de casa, abans d'anar al metge, resolien quantitat de petites anomalies que la sabiduria popular les havia fet de domini públic i que tot i no ésser científiques tenien el seu raonament.

La naturalesa és molt sàbia i l'hauríem de saber escoltar. No us heu fixat que quan estem refredats tenim més sed?. Doncs és perquè els líquids, sia aigua, caldos, suc de fruites, infusions, etc... són el millor mucolític que hi ha. Fan que s'estobaeixi el moc i sigui més fàcil expulsar-lo. Els vapors que tan havien predicat les nostres àvies són ideals per la majoria de tos ja que les gotetes d'aigua al respirar-les fan que es dissolgui el moc i s'arranqui amb més facilitat.

Una cosa que esvera molt és la febre, però solsament és un símptoma que allà hi passa alguna cosa que no necessàriament ha de ser greu, en la majoria dels casos se'n va igual com ha vingut sense necessitat de fer cap tractament. Hi ha professionals que ni tan sols aconsellen res per baixar-la. Si es té un bon estat general (que en un nen es veu de seguida, ja que si està greu no té ganes de jugar), es pot esperar un o dos dies i veure l'evolució.

Són molt freqüents i fàcils de resoldre des de casa les diarrees i una altra vegada direm que hem de deixar fer a la naturalesa. Quan tenim la panxa malament no tenim gana perquè el millor tractament és deixar la panxa en repòs. S'han de donar líquids tipus suero oral o llimonades. El que pitjor anirà seran líquids com ara la llet i el millor, les sopes, les torrades, l'arròs, la patata i la pastanaga, les pomes i els plàtans, carn o peix bullit o a la planxa, etc,... També ens anirà bé algun iogurt per refer la flora del budell. Anirem al metge si és un lactant o si s'allarguen sense milloria més de dos o tres dies.

Avui en dia que estem tan informats per T.V., revistes, ràdios, conferències,... sembla que en lloc de dominar el tema, tenim més por. Jo em pregunto si aquesta falta de seguretat és perquè tenim massa a mà els hospitals, ambulatoris, consultes,... i és més còmode que ho resolguin els altres. Com que no ens costa res...!

Sia pel que sia no és normal que en un país on gaudim de bon clima, bona alimentació, on tenim garantides les normes higièniques que dicta la O.M.S, els serveis d'urgències estiguin colapsats.

ENS FALTA SENTIT COMÚ?

Fina Company

ELECCIONS MUNICIPALS 1999

El passat 13 de juny es van celebrar eleccions municipals a Catalunya i a la resta d'Espanya, al mateix temps que es feien en tots els països de la Unió Europea eleccions al parlament europeu.

L'única mesa del Far d'Empordà, ubicada a l'Ajuntament, estava formada per :
Montserrat Brossa Rovira (presidenta)
Mª Lluïsa Casas Pagès (1° vocal)
Joan Maria Casademont Domenech (2° vocal)

De les 330 persones que hi havia al cens electoral, 212 van passar per les urnes .
El resultat de l'escrutini fou el següent :

• Eleccions Municipals

- * vots emesos : **212** vots
- * PSC (únic partit) : **179** vots
- * en blanc : **24** vots
- * nuls : **9** vots

• Eleccions al Parlament Europeu

- * IU-EVIA : **3** vots
- * ERC-VERDS : **9** vots
- * PSC-PSOE : **72** vots
- * UC-CDS : **4** vots
- * PP : **24** vots
- * EH : **3** vots
- * IC-VERDS : **2** vots
- * CIU : **71** vots
- * VERDS- GRUP VERD : **7** vots
- * PCPE : **2** vots

Els nous regidors del PSC al Far d'Empordà, són : Genís Subirós Roure, Jaume Arnall Figueras, Joaquim Bayés Caritg, Francesc Clos Tarrés, Josep Coll Hospital, Jordi Pagès Mallol i Pere Pujolàs Costa.

El dia 3 de juliol es va celebrar el ple de constitució del nou Consistori, on es va fer la votació per a l'elecció de l'alcalde. Genís Subirós Roure va obtenir tots els vots proclamant-se així l'alcalde per als propers quatre anys.

Les regidories quedaren ocupades de la següent manera :

- * Àrea de Cultura : Jaume Arnall Figueras
- * Àrea d'Agricultura i Medi Ambient : Francesc Clos Tarrés
- * Àrea d'Obres i Urbanisme : Pere Pujolàs Costa
- * Àrea de Serveis Municipals : Josep Coll Hospital
- * Àrea de Sanitat : Jordi Pagès Mallol
- * Àrea de Governació : Genís Subirós Roure
- * Àrea d'Isenda i Patrimoni : Joaquim Bayés Caritg

HORARI DELS SERVEIS MUNICIPALS

OFICINES : dimarts i dijous de 18 a 20 h.

ARQUITECTE : 1º i 3º dimarts de cada mes de 19 a 21 h.

ASSISTÈNCIA SOCIAL : 4º divendres de cada mes de 13 a 15 h.

ALCALDE : dimarts i dijous a les 20 h.

TELÈFONS D'INTERÈS

AJUNTAMENT : 972511108
FAX : 972673605

CONSELL COMARCAL : 972503088

HOSPITAL DE FIGUERES : 972541400

MOSSOS D'ESQUADRA : 088

Jordi Company Coll

MOVIMENTS DEMOGRÀFICS

Des del mes de Juny fins al mes de novembre, els habitants de El Far d'Empordà tenim motius per sentir-nos alegres ja que, després del trist primer semestre de l'any 1999 en que tantes defuncions vàrem lamentar, últimament només s'han produït esdeveniments alegres.

Naixements:

Anna Pérez Ortega, el 2 de Juny
Eloi i Gerard Hugas Juárez, el 21 de Juny.
Miquel Saurí Cufí, el 28 de Setembre.

Comunions:

El dia 27 de juny molts nens i nenes del poble de El Far d'Empordà, juntament amb el poble de Siurana d'Empordà, van celebrar la primera i la segona comunió.

De El Far, la primera comunió la celebraren la Remei Ibañez i l'Eric Ortega i la Segona comunió la celebraren l'Úrsula Fernandez, la Lourdes Salgado, la Catalina Moret, en Francesc Moret, la Xènia Semis, l'Esther Bartolomé, l'Alba Bayés, la Cristina Reixach, la Cristina Vidal i l'Enric Vidal.

Bateigs:

Marc Moradell Pérez, 27 de Juny.
Eva Arnall Moret, el 15 d'Agost.

Casaments:

Pere Valent Carbonell i Cristina Armangué Bolaños el 21 d'Agost.
Joaquim Jofre Company i Anna Rodríguez Sabater el 18 de Setembre.

Sara Bayés Quer, Novembre 1999.

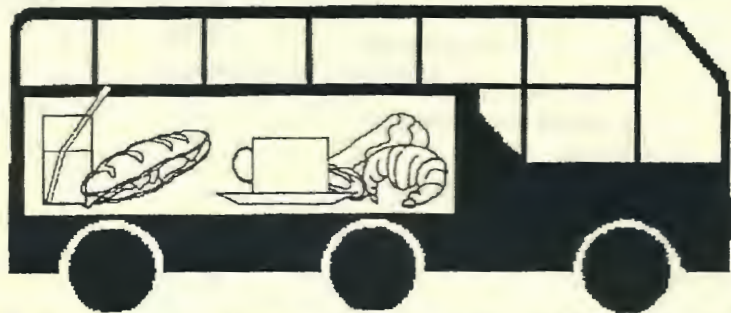

SISTEMES I PRODUCTES PER A GRANGES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

Carrer Hortes, 26
Tel. 972 50 06 14
Fax 972 67 14 61
17600 FIGUERES

CAFETERIA - BAR ESTACIO

Plaça Estaci , 17 - FIGUERES Tel. 972 50 64 43

**TALLERS
INTER-CAMION, S.L.**

Reparació en general
de camions, totes les marques.

Ctra. d'El Far s/n (Pol. Industrial)
Tel. 972 50 53 31 - 972 67 18 28
Fax. 972 50 54 62

Apartat Correus 200
17600 FIGUERES
(Girona) - Espanya

L'autor que signa el següent text ho fa sota el pseudònim de "Fígaro". Hem d'entendre el relat com una sàtira cruel d'un dinar a casa del seu amic Braulio.

EL CASTELLANO VIEJO

- Supuesto que estamos los que hemos de comer- exclamó don Braulio, vamos a la mesa, querida mía.

- Espera un momento – le contestó su esposa casi al oído -; con tanta visita, yo he faltado algunos momentos de allá dentro, y...

- Bien; pero mira, son las cuatro...

Las cinco eran cuando nos sentábamos a la mesa.

- Señores – dijo el anfitrión al vernos titubear en nuestras respectivas colocaciones -, exijo la mayor franqueza; en mi casa no se usan cumplimientos. ¡Ah Fígaro!, quiero que estes con toda comodidad. Eres poeta, y además estos señores, que saben nuestras íntimas relaciones, no se ofenderán si te prefiero. Quítate el frac, no sea que lo manches.

- ¿Qué tengo que manchar? – le respondí, mordiéndome los labios.

- No importa, te daré una chaqueta mía; siento que no haya para todos.

- No hay necesidad.

- Oh, sí, sí: ¡Mi chaqueta! Toma, mírala; un poco ancha te vendrá.

- Per Braulio...

- No hay remedio, no te andes con etiquetas.

Y en esto me quita el frac, velis nolis, y quedo sepultado en una cumplida chaqueta rayada, por la cual sólo asomaba los pies y la cabeza, y cuyas mangas no me permitirían comer probablemente.

(Empieza la comida: un desfile interminable de platos. Braulio, en vez de disimular, se queja de que estan mal cocinados. Su mujer se pasa un sofoco tremendo). A todo esto, el niño que a mi izquierda tenía, hacía saltar las aceitunas a un plato con magras de tomate, y una vino a parar a uno de mis ojos, que no volvió a ver claro en todo el día; y el señor gordo de mi derecha había tenido la precaución de ir dejando en el mantel, al lado de mi pan, los huesos de las suyas. (El comensal de enfrente se dispone a trinchar un capón asado, que se escapa del tenedor) y se posó en el mantel tranquilamente, como pudiera en un palo de galluino. El susto fue general, y la alarma llegó a su colmo cuando un surtidor de caldo, impulsado por el animal furioso, saltó a inundar mi limpiezísima camisa. Levántase rápidamente a este punto el trinchar con ánimo de cazar el ave prófuga, y, al precipitarse sobre ella, una botella que tiene a la derecha, con la que tropieza su brazo, abandonando su posición perpendicular, derrama un abundante caldo de Valdepeñas sobre el capón y el mantel. Corre el vino, auméntase la algazara, llueve la sal sobre el vino para salvar el mantel... Una criada, toda azorada, retira el capón en el plato de su salsa; al pasar sobre mí hace una pequeña inclinación, y la lluvia maléfica de grasa descende, como el rocío sobre los prados, a dejar eternas huellas en mi pantalón color de perla. La angustia y el aturdimiento de la criada no conocen término. Retírase atolondrada sin acertar con las excusas; al volverse tropieza con el criado que traía una docena de platos limpios y una salvilla con las copas para los vinos generosos y toda aquella máquina viene al suelo con el más horroroso estruendo y confusión (...).

¿ Hay más desgracias? ¡ Santo cielo ! Sí, las hay para mí, infeliz. Doña Juana, la de los dientes negros y amarillos, me alarga de su plato y con su propio tenedor una fineza que es indispensable aceptar y tragar. El niño se divierte es despedir a los ojos de los concurrentes los huesos disparados de las cerezas. Don Leandro me hace probar el manzanilla exquisito, que ha rehusado, en su misma copa, que conserva las indelebles señales de sus labios grasientos. Mi gordo fuma ya sin cesar, y me hace cañón de su chimenea...

("Fígaro" se ve por fin en la calle) ¡ Santo Dios, yo te doy gracias – exclamé respirando como el ciervo que acaba de escaparse de una docena de perros, y que oye ya apenas sus ladridos -; para de aquí en adelante, no te pido riquezas, no te pido empleos, ni honores; líbrame de los convites caseros y de días líbrame de estas casas en que es un convite un acontecimiento, en que sólo se pone la mesa decente para los convidados, en que creen hacer obsequios cuando dan mortificaciones, en que hay niños, en que hay gordos, en que reina en fin, la brutal franqueza de los castellanos viejos!

LARRA: Artículos de costumbres (Espasa Calpe)
Un recull de Miquel Coll

Solucions als passatemps de la revista anterior

1- XIFRES

1.1

$$50 \cdot 7 = 350 / 3 \cdot 4 = 12 / 8 - 5 = 3 / 12 + 3 = 15 / 350 + 15 = 365$$

1.2

$$70 + 2 = 72 / 72 : 8 = 9 / 3 \cdot 25 = 75 / 75 \cdot 9 = 675 / 675 + 4 = 679$$

1.3

$$54 : 6 = 9 / 9 + 9 = 18 / 10 - 1 = 9 / 18 + 9 = 27 / 27 \cdot 7 = 189$$

1.4

$$23 + 7 = 30 / 30 \cdot 2 = 60 / 60 - 50 = 10 / 10 \cdot 17 = 170 / 170 - 9 = 161$$

1.5

$$2 \cdot 6 = 12 / 12 : 12 = 1 / 5 - 1 = 4 / 4 \cdot 48 = 192 / 192 + 7 = 199$$

1.6

$$6 + 19 + 28 = 53 / 32 + 1 = 33 / 33 : 11 = 3 / 53 \cdot 3 = 159$$

2- LLETRES

2.1 : MANOL

2.2 : ROCAPUNTOSA

2.3 : XUCLANA

2.4 : ESTANYOL

3- ALTRES HISTÒRIES

3.1: En Pere pesa peres.

3.2: Posarem a la balança, 1 moneda de la primera bossa, 2 monedes de la segona bossa i tres de la tercera bossa. Si el resultat final és de 59 g : les monedes falses es troben a la primera bossa ; si és de 58 g, a la segona i si és de 57 g a la tercera.

3.3: Cap, perquè amb l'ensurt hauran fugit tots.

3.4: 1º Portarà l'ovella a l'altra riba ; 2º tornarà al punt de partida ; 3º portarà el gos a l'altra riba ; 4º tornarà al punt de partida amb l'ovella i li deixarà ; 5º portarà l'oserda a l'altra riba ; 6º tornarà al punt de partida ; 7º portarà l'ovella a l'altra riba.

3.5: La teva mare.

3.6: De les 270 pessetes que han pagat els clients del bar, 20 resten a la butxaca del cambrer i 250 a la butxaca de l'amo.

Jordi Company Coll

Subministres ***EL FAR***

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
EXPOSICIÓ I VENDA**

VENDA AL MAJOR:

**FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS**

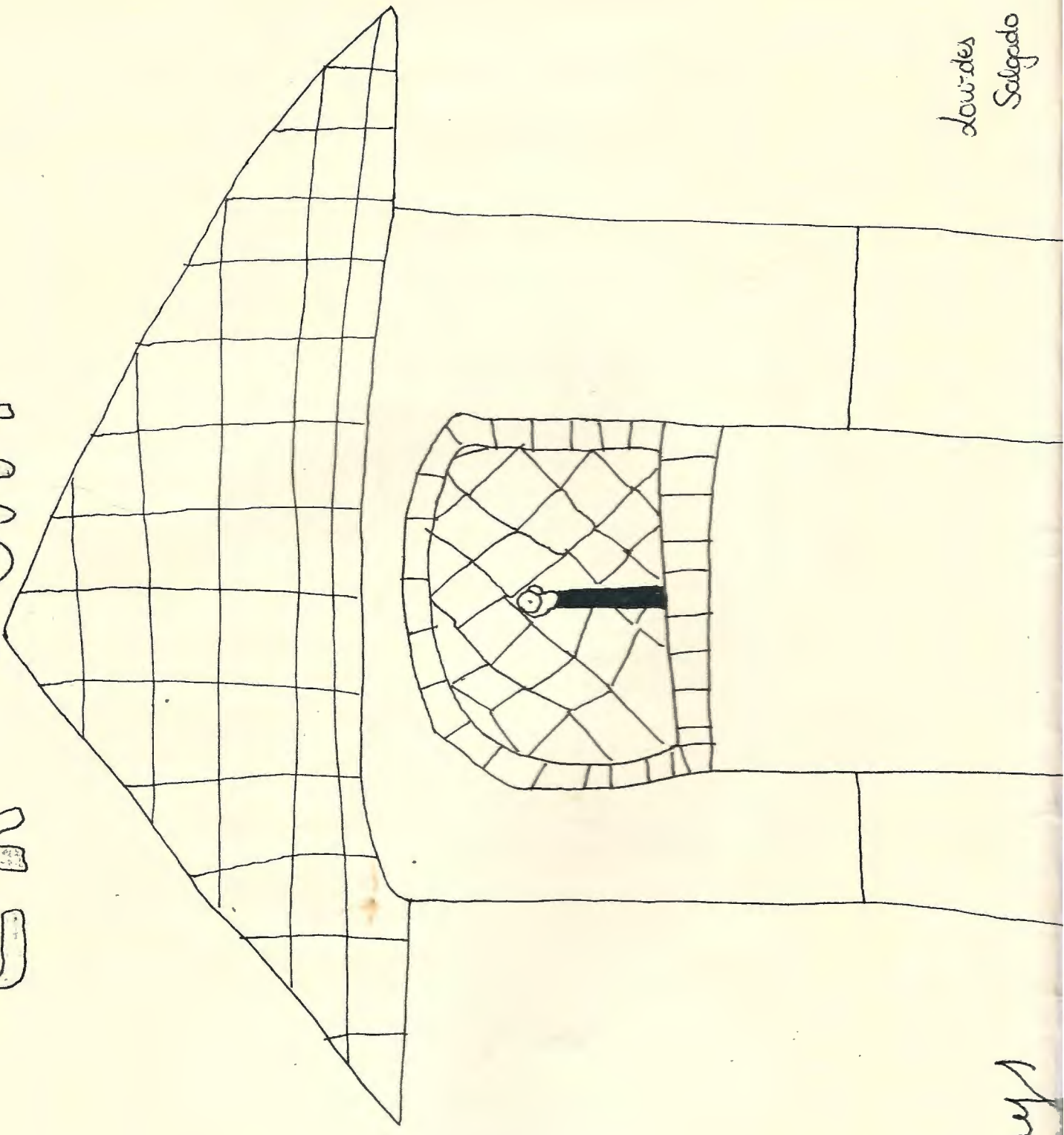
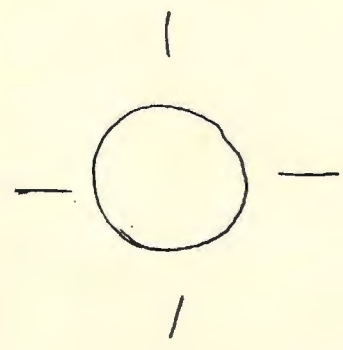
**GRESSOS I REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA**

carrer de la Font, 1

Tel. i Fax 972 51 14 08

17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

LA FONT

dowdes
Salgado

Line 1 V